

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Gfv.VII.30.540/2018/4.

A tanács tagjai: Farkas Attila a tanács elnöke
. Csőke Andrea előadó bíró
. Gáspár Mónika bíró

A felperes:

A felperes jogi képviselője: Dr. Kaiser Istvánügyvéd

Az I. rendű alperes:

Az I. rendű alperes jogi képviselője: Dr. Buglos KatalinÜgyvédi Iroda ügyintéző: dr. Buglos Katalinügyvéd

A II. rendű alperes:

A II. rendű alperes jogi képviselője: Dr. Gonda Sándorügyvéd

A per tárgya: választottbírósági ítélet érvénytelenítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. rendű alperes

A jogerős ítéletet hozó bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 36.G.40.375/2018/18.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a Budapesti Ügyvédi Kamara Elnöksége által ajánlott Eljárási Mintaszabályzat szerint megalakuló és eljáró Eseti Választottbíróság EVB.10/2017/7. számú, 2017. március 20-án hozott ítéletének a választottbírósági felperes keresetét elutasító rendelkezést érvénytelenítő, valamint az elsőfokú perköltségre és a le nem rótt illetékre vonatkozó részében hatályon kívül helyezi,

az Eseti Választottbíróság ítéletének a választottbírósági felperes keresetét elutasító rendelkezése érvénytelenítésére irányuló keresetet elutasítja,

az I. és a II. rendű alperes által a felperes részére egyetemlegesen fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.882.140 (egymillió-nyolcszáznyolcvankétezer-száznegyven) forintra leszállítja,

az I. és a II. rendű alperes által az állam javára egyetemlegesen fizetendő kereseti illeték összegét 1.482.000 (egymillió-négyszáznyolcvankétezer) forintra leszállítja, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 18.000 (tizennyolcezer) forint le nem rótt kereseti illetéket, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 635.000 (hatszázharmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az A Kft. csődeljárásában hitelezőként vett részt. A jogerősen jóváhagyott csődegyezség alapján az A Kft. 19.000.000 Ft megfizetését vállalta a felperes részére nyolc részletben 2014. december 31. - 2021. december 31. között. A felperes a követelés biztosítékként jelzálogjoggal rendelkezett az A Kft. tulajdonában álló K belterület 1. hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan 1/10 tulajdoni illetőségén első ranghelyen.
- [2] A felperes felszámolása 2013. november 7-én megindult, felszámolóként a képviselőkerült kirendelésre.
- [3] Az A Kft. 2015. október 7-én adásvételi szerződéssel átruházta a jelzálogjoggal terhelt ingatlan tulajdoni-hányadát az I. rendű alperesre. Az I. rendű alperes a csődegyezség teljesítéseként teljesítési segédként - az ingatlan tehermentesítése érdekében - 2017. február 9-én a II. rendű alperes részére 17.811.542 Ft-ot megfizetett. A II. rendű alperes további 1.188.458 Ft megfizetésére szólította fel az I. rendű alperest, aki ugyanakkor az eddigi teljesítésre tekintettel a jelzálogjog törlésére vonatkozó nyilatkozat kiadására szólította fel a II. rendű alperest. Az alperesek az egyeztetésük alkalmával - annak eredménytelensége esetére - megállapodtak abban, hogy esetleges jogvitájukat a Budapesti Ügyvédi Kamara Elnöksége által ajánlott Eljárási Mintaszabályzat szerint megalakuló és eljáró eseti választottbírószág elé terjesztik, mely eljárásban egyesbíró jár el. Az egyesbíró személyét is meghatározták.

A választottbíróági eljárás

- [4] A II. rendű alperes (továbbiakban: választottbíróági felperes) keresetet nyújtott be az I. rendű alperes (továbbiakban: választottbíróági alperes) ellen a megállapodásuk szerinti Eseti Választottbírószághoz, melyben kérte kötelezni a választottbíróági alperest 1.188.458 Ft megfizetésére a csődegyezségi megállapodás alapján.
- [5] A választottbíróági alperes viszontkeresetében kérte, hogy az Eseti Választottbírószág ítéletével pótolja a választottbíróági felperesnek, mint a C A jogutódjának azon nyilatkozatát, amelyben feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adja a választottbíróági alperes tulajdonát képező kecskeméti ingatlan 1/10 tulajdoni illetőségére a C A jogelődje, az É Kft. (felperes) jogosult javára 95.000.000 Ft erejéig bejegyzett jelzálogjog törléséhez. Viszontkeresetéhez csatolta a felperes és a C A cég közötti 2013. január 8-án kelt engedményezési szerződést, melyben a

felperes a csődegyezség alapján fennálló követelését az engedményesre ruházta át. A C A 2013. július 1-jén beolvadt a választottbírószági felperesbe, amely így az engedményes C A általános jogutódjává vált. Az ingatlan-nyilvántartásban a jelzálogjog tekintetében bekövetkezett jogutódlás nem került átvezetésre.

- [6] Az Eseti Választottbírószág EVB.10/2017/7. számú ítéletével a választottbírószági felperes keresetét elutasította, a választottbírószági alperes viszontkeresetének helyt adva pótolta a választottbírószági felperes jognyilatkozatát a jelzálogjog törléséhez, valamint megkereste az illetékes földhivatalt a jelzálogjog törlése iránt. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a zálogjoggal biztosított követelés jogosultjának személyében bekövetkezett jogutódlás a zálogjogosult személyében bekövetkező változással jár, mely jogszabályi rendelkezés alapján bekövetkezik, függetlenül attól, hogy azt az ingatlan-nyilvántartásban feltüntették-e vagy sem. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés csupán deklaratív hatályú aktus. Ebből arra következtetett, hogy mivel a bejegyzett zálogjog jogosultja perben állt (választottbírószági felperes), harmadik személy perben állására nem volt szükség.

A felperes keresete, az alperesek ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében kérte az EVB.10/2017/7 számú választottbírószági ítélet érvénytelenítését a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (rVbt.) 55. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással. Előadta, a TAKARNET nyilvántartás alapján észlelte, hogy bejegyzett zálogjogának törlése iránt kérelmet nyújtottak be, amelyben a széljegyen kérelmezőként az ő nevét tüntették fel. A választottbírószági ítélet alapján az illetékes földhivatal törölte a felperes jelzálogjogát, amely ellen a felperes közigazgatási úton fellebbezett.
- [8] A felszámolás alatt álló felperes a követelést nyilvántartja, perben állása esetén a törléshez nem járult volna hozzá. A felszámoló egyébként sem járulhat hozzá választottbírószági kikötéshez, s ez nem is történt meg, az adós nem vetette magát alá a választottbírószág hatáskörének.
- [9] Állította, hogy az engedményezés megtörténtét vitatja, mert az adós ügyvezetője nem adott át semmiféle engedményezési okiratot a felszámolónak. Az adós ügyvezetője még 2016-ban kérte a jelzálogjog törlését arra hivatkozva, hogy a felszámolás elrendelése előtt engedményezte a követelést egy C A nevű lichtensteini társaságra, azonban a felperesnek tudomására jutott, hogy ez a cég beolvadt a II. rendű alperesbe, akinek a képviselője úgy nyilatkozott, hogy nincs tudomása ilyen engedményezésről.
- [10] Álláspontja szerint a választottbírószág ítélete a közrendbe ütközik, mert olyan, perben nem állt félre tartalmaz kötelezést az ítélet, aki nem is vethetné alá magát a választottbírószági eljárásnak. Elképzelhetetlen, hogy a jelzálogjogosulttól független

felek között, a jelzálogjogosult részvétele nélkül zajló perben olyan határozatot hozzanak, amely a jelzálogjogosult jogának törléséről tartalmaz rendelkezést.

[11] Az alperesek kérték a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság határozata

[12] Az elsőfokú bíróság az Eseti Választottbíróság 2017. március 20-án kelt EVB.10/2017/7. számú ítéletét érvénytelenítette.

[13] A bíróság - hivatkozva az rVbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjára és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére - rögzítette, hogy közrendbe ütközik a választottbíróság ítélete, ha a jog által védett alapvető értékek figyelmen kívül hagyása mellett hozták meg az ítéletet.

[14] A választottbíróság helytelenül járt el akkor, amikor sürgősségnek látta a felperes perben állását. A jelzálogjog törlésére irányuló viszontkereset előterjesztésekor, valamint a választottbírósági ítélet meghozatalakor a felperes jelzálogjog jogosultként volt bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásba. A választottbíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az ingatlan-nyilvántartás a bejegyzett jogok és a feljegyzett tények fennállását hitelesen tanúsítja. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 5. § (2) bekezdése az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett adatok helyessége tárgyában törvényi vélelmet állít fel.

[15] Ebből következően bizonyítási eljárás keretében tisztázható az a tény, hogy valójában a felperest, vagy a II. rendű alperest illeti meg az a követelés, amelyre alapítottnak a zálogjogosult jelzálogjogát bejegyezték. A bizonyítási eljárás szabályos lefolytatásához azonban elengedhetetlen az ingatlan-nyilvántartásba zálogjogosultként bejegyzett felperes perben állása is. Értelmét vesztené az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés, ha azt a bejegyzés jogosultjának perben állása nélkül lehetne törölni választottbírósági ítélet útján.

[16] A felperes választottbírósági eljárásból való mellőzése azt eredményezte, hogy sérült a tisztességes eljárás lefolytatásához fűződő joga, melyet mindenképpen érvényre kell juttatni a választottbírósági eljárásban is. A tisztességes eljárás követelményének figyelmen kívül hagyása a társadalmi rend sérelmét jelenti, mivel a társadalom széles rétegeiben uralkodó közfelfogás szerint elfogadhatatlan az, ha egy bíraskodásra feljogosított testület úgy hoz döntést, hogy nem biztosítja az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jog jogosultjának a bejegyzett joga törlésére vonatkozó védekezése előterjesztését. A törlés kérdésében kizárólag a felperes perbe állítását követően lehetséges döntést hozni, különös tekintettel arra, mert a felperes kétségbe vonta, hogy a követelésének új jogosultja lenne. Bizonyítási eljárás keretében tisztázható az a tény, hogy valójában a felperest, vagy a II. rendű alperest illeti meg az a követelés, amelyre alapítottnak a zálogjogosult jelzálogjogát bejegyezték. A bizonyítási eljárás

szabályszerű lefolytatásához azonban elengedhetetlen az ingatlan-nyilvántartásba zálogjogosultként bejegyzett felperes perben állása is.

- [17] A bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a választottbíróság ítélete mindezek alapján a közrendbe ütközik, ezért rendelkezett a választottbíróság ítéletének érvénytelenítéséről.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [19] Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az rVbt. 55. § (1) bekezdését, (2) bekezdés b) pontját és 56. §-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 251. § (4) bekezdését, 116. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp) 130. § (1) bekezdés g) pontját, 215. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 1. §-át.
- [20] Elsőként állította, az rVbt. 55. § (1) bekezdése alapján megállapítható, hogy hiányzott a felperes perbeli legitimációja az érvénytelenítési kereset benyújtására. Erre tekintettel a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának volt helye. Eseti döntésekre hivatkozva előadta, hogy az rVbt. 55. § (1) bekezdés kiterjesztően nem értelmezhető. A választottbíróság ítélete ellen csak a választottbírósági eljárásban félként résztvevő személy, illetve az terjeszthet elő keresetet az ítélet érvénytelenítése iránt, akire nézve az ítélet rendelkező része rendelkezést tartalmaz, és akinek részére erre tekintettel az ítéletet a bíróság kézbesítette.
- [21] Az I. rendű alperes hivatkozott arra, hogy jelen perben az elsőfokú bíróság először idézés kibocsátása nélkül elutasította a keresetlevelet, csak a Fővárosi Ítéltábla 14.Gpkf.45.107/2017/2. számú, az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyező és az eljárás folytatására utasító végzésére tekintettel bírálta el érdemben a keresetet. Az I. rendű alperesnek csak az ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben van arra lehetősége, hogy a Fővárosi Ítéltábla határozatát támadja.
- [22] Hangsúlyozta, hogy a választottbírósági eljárásban kereset és viszontkereset is előterjesztésre került, azonban a választottbírósági keresetet elutasító rendelkezés nem tartalmaz a felperesre rendelkezést, ezért e körben a felperes nem rendelkezik perbeli legitimációval az érvénytelenítési kereset előterjesztésére. Az elsőfokú bíróságnak mindezt észlelnie kellett volna. Súlyosan jogszabálysértő a jogerős ítélet, mert felperesi

legitimáció hiányában avatkozott az alperesek magánautonómiájába, és érvénytelenítette az ítélet ezen részét is.

[23] Utalva az rPtk. 251. § (4) bekezdésére hangsúlyozta, hogy a jelzálogjogosult személye tekintetében nem tekinthető közhiteles nyilvántartásnak az ingatlan-nyilvántartás, az kizárólag a jelzálogjog fennállása tekintetében minősül annak. Az ingatlan-nyilvántartásban ugyan nem történt meg a zálogjogosult személyének átvezetése, „ettől függetlenül a Választottbírósági eljárásban bizonyítást nyert a jogutódlás.” Hivatkozott az rPtk. 329. § (1) bekezdésében foglaltakra is.

[24] Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az rPp. 215. § (1) bekezdését. A felperes ugyan a közrendbe ütközésre hivatkozott, azonban keresetének indokolása szerint két dolgot sérelmezett: azt, hogy nem volt fél a választottbírósági eljárásban, illetve hogy a tudta és részvétele nélkül zajló perben olyan határozat született, amely a jelzálogjog törléséről rendelkezik. Az I. rendű alperes szerint a felperesnek az rVbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjára kellett volna hivatkoznia. Az elsőfokú bíróság tehát nem vette figyelembe a felperes keresetének tartalmát és tényleges jogcímét. Miután a felperes keresete csak az rVbt. 55. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kereset lehet, az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a felperes tényleges kereseti kérelmén.

[25] A jogerős ítélet nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy a választottbíróságnak a keresetet elutasító rendelkezése milyen okból közrendbe ütköző.

[26] A jogerős ítélet tévesen hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:170. §-ára, helyette az rPtk. 116. § (2) bekezdését kell figyelembe venni. A jogutódlás tényével az rPtk. 251. § (4) bekezdése alapján a jogosult személyében a változás bekövetkezett, függetlenül attól, hogy azt az ingatlan-nyilvántartásban nem vezették át.

[27] Nem vitatta az Itv. 5. § (2) bekezdésében írt vélelmet, azonban ezzel szemben bizonyításnak van helye, amit a választottbíróság az eljárásban lefolytatott és meggyőződött arról, hogy a jelzálogjogosult személyében változás következett be.

[28] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság felülmérlegelte a választottbíróság ítéletét. A választottbíróság ugyanis a bizonyítékok alapján állapította meg, hogy a II. rendű alperes a felperes jogutódjának minősül a zálogjog alapját képező követelés jogosultjaként. A választottbíróság bizonyítási eljárást követően állapította meg a jogutódlás megtörténtét. A jogerős ítélet ténylegesen a választottbírósági ítélet tilos felülmérlegelését jelentette.

[29] A rendes bírósági eljárás lényeges szabályai megsértésének minősül az, hogy az elsőfokú bíróság a követelés átszállása, a jelzálogjogosult személyében történő jogszabályon alapuló jogutódlás kérdéskörében iratellenesen hozott okszerűtlen, így megalapozatlan döntést.

[30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A Kúria az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

[32] Az rVbt. 55. § (1) bekezdése értelmében a választottbíróági ítélet érvénytelenítését a feleken kívül az is kérheti, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.

[33] Helytállóan hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy a választottbíróági ítéletnek az ügy főtárgyára vonatkozó két rendelkezése közül az egyik, amelyben a választottbíróság elutasította a választottbíróági felperes keresetét, nem tartalmaz rendelkezést a jelen per felperesére. E rendelkezés érvénytelenítését ezért a felperes nem kérheti, e vonatkozásban keresetösségi joggal nem rendelkezik.

[34] A Kúria erre tekintettel a jogerős ítéletnek a választottbíróági ítélet keresetét elutasító rendelkezését érvénytelenítő rendelkezését az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a keresetet e részében elutasította.

[35] Megjegyzi a Kúria, hogy a Választottbíróság ítéletének e rendelkezése csak a választottbíróági felperes és alperes viszonylatában képez ítélt dolgot, a jelen per felperesének jogaira és kötelezettségeire nem hat ki, így az ítéletnek az engedményezéssel kapcsolatos megállapítására sem lehet a felperessel szemben hivatkozni.

[36] A választottbíróági ítélet viszontkeresetnek helyt adó rendelkezése viszont tartalmaz a jelen per felperesére vonatkozó rendelkezést, mert az ingatlan-nyilvántartásban az ő javára bejegyzett, az ő jogaként nyilvántartott zálogjog törléséhez szükséges jognyilatkozat pótlásáról, és a földhivatalnak a zálogjog törlése érdekében történő megkereséséről rendelkezik.

[37] A felperes ezért az rVbt. 55. § (1) bekezdése értelmében ebben a körben jogosult volt a választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránti kereset indítására. Nem zárta ki ezt az sem, hogy a választottbíróági ítéletet a felperes részére nem kézbesítették.

[38] hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság az rPp. 215. §-át megsértve túlterjeszkedett a felperes keresetén. A felperes ugyanis az rVbt. 55. § (2) bekezdés b) pontja alapján, a közrendbe ütköző volta miatt kérte a választottbíróági ítélet érvénytelenítését, az elsőfokú bíróság pedig maga is a közrend sérelmét megállapítva adott helyt a keresetnek.

[39] Az I. rendű alperes az rPp. 215. §-ának megsértésére vonatkozó állítása kapcsán valójában arra kívánt hivatkozni, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet a tényleges tartalmától eltérően bírálta el, mivel az érvénytelenítés indokaként a keresetlevélben előadottak szerint nem az rVbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjában szabályozott, hanem az rVbt. 55. § (1) bekezdés c) pontja szerint érvénytelenítési okot alapozhatják meg.

- [40] Ez az I. rendű alperesi érvelés azonban szintén téves. Az rVbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjában említett eljárási szabálysértések miatt alapvetően a választottbíróági eljárásban résztvevő felek támadhatják a rendes bíróság előtt a választottbíróság ítéletét. A perbeli esetben viszont a választottbíróági ítélettel érintett jogviszony egyik alanya, a törölni rendelt jog ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultja, a jelen per felperese egyáltalán nem vehetett részt a választottbíróági eljárásban. Ez a körülmény nem az rVbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazására adhat alapot, hanem - az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkére, az Alaptörvény XXVIII. cikkére figyelemmel - a tisztességes eljárás lefolytatásához fűződő jog érvényesülésének alapvető, súlyos sérelme miatt a közrend sérelmét jelenti.
- [41] A Kúria teljes mértékben egyetért a jogerős ítélet indokolásában a választottbíróági ítélet viszontkeresetnek helyt adó rendelkezése közrendbe ütköző voltával kapcsolatban kifejtettekkel. Az elsőfokú bíróság megállapításai nem sértik a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.
- [42] Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság tévesen utalt az ítéleti indokolásában az ügyre irányadó rPtk. 116. § (2) bekezdése helyett a Ptk. hasonló tartalmú rendelkezésére, ez a körülmény azonban a jogvita érdemi elbírálására nem hatott ki, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése nem adhat alapot. Azt pedig az I. rendű alperes tévesen állította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben is felülbírált a választottbíróság döntését, erre - a jogerős ítélet indokolásában kifejtettek alapján egyértelműen megállapíthatóan - nem került sor.
- [43] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a választottbíróági ítélet viszontkeresetnek helyt adó rendelkezését érvénytelenítő részében az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] Az elsőfokú eljárásban túlnyomó részben pervesztesnek bizonyult alperesek az rPp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes arányos elsőfokú perköltségét megfizetni. A le nem rótt kereseti illetéket a felek szintén pervesztességük arányában viselik [Pp. 81. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés].
- [45] A felperes arányos felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 81. (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban nagyobb arányban vesztes I. rendű alperes köteles. Az ügyvédi munkadíjak összegének meghatározása során a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5)-(6) bekezdése alapján járt el, figyelemmel az elvégzett ügyvédi tevékenységre és a pertárgyértékre.

[46] A Kúria tárgyaláson hozta meg határozatát.

. 2019. szeptember 17.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csóke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: